

۴۹۸۱۷

۱۳۹۸ / ۴ / ۲۶

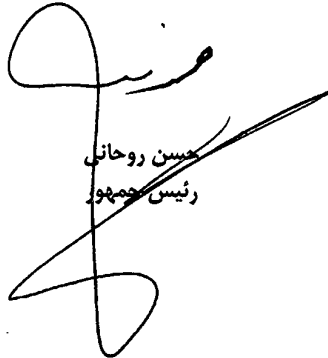
جمهوری اسلامی ایران

رئیس جمهور

« بسمه تعالی »

وزارت امور اقتصادی و دارایی

دراجرای اصل یکصد و بیست و سوم قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران به پیوست « قانون موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه گذاری بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری چک » که در جلسه علنی روز دوشنبه مورخ سوم تیرماه یکهزار و سیصد و نود و هشت مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ ۱۳۹۸/۴/۱۹ به تایید شورای نگهبان رسیده و طی نامه شماره ۳۷۶/۳۳۳۶۶ مورخ ۱۳۹۸/۴/۲۵ مجلس شورای اسلامی واصل گردیده، جهت اجرا ابلاغ می گردد. با توجه به اصل یکصد و بیست و پنجم قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران، اجرای مفاد موافقتنامه منوط به انجام تشریفات مندرج در ماده (۱۷) موافقتنامه می باشد.

حسین روحانی
رئیس جمهور

رونوشت:

لح دفتر مقام معظم رهبری - دفتر رئیس جمهور - دفتر ریاست قوه قضائیه - دفتر ریاست مجلس شورای اسلامی - دبیرخانه مجمع تشخیص مصلحت نظام - دبیرخانه شورای نگهبان - دفتر معاون اول رئیس جمهور - معاونت امور مجلس رئیس جمهور - معاونت حقوقی رئیس جمهور - وزارت امور خارجه - سازمان برنامه و بودجه کشور - دیوان محاسبات کشور - دفتر هیأت دولت - دبیرخانه شورای اطلاع رسانی دولت - امور توافقیهای بین المللی - معاونت امور تقنینی معاونت امور مجلس - معاونت قوانین مجلس شورای اسلامی - معاونت ارتباطات و اطلاع رسانی دفتر رئیس جمهور - اداره کل پیگیری طرح ها و لوایح - اداره کل اسناد و تنقیح قوانین مجلس شورای اسلامی - اداره کل تدوین قوانین مجلس شورای اسلامی - معاونت تدوین، تنقیح و انتشار قوانین و مقررات نهاد ریاست جمهوری - سامانه ملی قوانین و مقررات جمهوری اسلامی ایران - روزنامه رسمی جمهوری اسلامی ایران (جهت درج در روزنامه) ۱۳۹۸/۴/۲۵

دبیرخانه شورای نگهبان

شماره ثبت: ۹۸/۱۵/۱۱۱۵۰

تاریخ ثبت: ۹۸-۴-۲۹

کد پرونده: ۵

ساعت ورود:

پیوسته

شماره: ۳۷۶۲۳۴۶۶

تاریخ: ۱۳۹۸/۰۴/۲۵

پست:

حضرت حجت الاسلام والمسلمین جناب آقای دکتر حسن روحانی
رئیس محترم جمهوری اسلامی ایران

عطف به نامه شماره ۵۴۹۷۰/۱۴۰۶۲۷ مورخ ۱۳۹۶/۱۱/۷ در اجرای
اصل یکصد و بیست و سوم (۱۲۳) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران
قانون موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه‌گذاری بین دولت جمهوری اسلامی
ایران و دولت جمهوری چک که با عنوان لایحه به مجلس شورای اسلامی تقدیم
شده بود، با تصویب در جلسه علنی روز دوشنبه مورخ ۱۳۹۸/۴/۳ و تأیید
شورای محترم نگهبان، به پیوست ابلاغ می‌شود.

علی لاریجانی

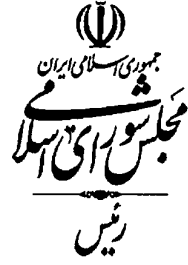
دبیرخانه مرکزی ریاست جمهوری

شماره: ۴۸۸۶۱

تاریخ: ۱۳۹۸/۰۴/۲۵

ساعت: ۱۱:۱۲

نابینا

پست

شماره: ۳۷۶۳۳۳۶۶

تاریخ: ۱۳۹۸/۰۴/۲۵

پست:

حضرت حجت الاسلام والمسلمین جناب آقای دکتر حسن روحانی
رئیس محترم جمهوری اسلامی ایران

عطف به نامه شماره ۵۴۹۷۰/۱۴۰۶۲۷ مورخ ۱۳۹۶/۱۱/۷ در اجرای
اصل یکصد و بیست و سوم (۱۲۳) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران
قانون موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه‌گذاری بین دولت جمهوری اسلامی
ایران و دولت جمهوری چک که با عنوان لایحه به مجلس شورای اسلامی تقدیم
شده بود، با تصویب در جلسه علنی روز دوشنبه مورخ ۱۳۹۸/۴/۳ و تأیید
شورای محترم نگهبان، به پیوست ابلاغ می‌شود.

علی لاریجانی

رونوشت:

- معاونت محترم قوانین، جهت استحضار و اقدام

پست

شماره: ۳۷۶۳۳۳۶۶

تاریخ: ۱۳۹۸/۰۴/۲۵

پست:

حضرت حجت الاسلام والمسلمین جناب آقای دکتر حسن روحانی
رئیس محترم جمهوری اسلامی ایران

عطف به نامه شماره ۵۴۹۷۰/۱۴۰۶۲۷ مورخ ۱۳۹۶/۱۱/۷ در اجرای
اصل یکصد و بیست و سوم (۱۲۳) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران
قانون موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه‌گذاری بین دولت جمهوری اسلامی
ایران و دولت جمهوری چک که با عنوان لایحه به مجلس شورای اسلامی تقدیم
شده بود، با تصویب در جلسه علنی روز دوشنبه مورخ ۱۳۹۸/۴/۳ و تأیید
شورای محترم نگهبان، به پیوست ابلاغ می‌شود.

علی لاریجانی

رونوشت:

- معاونت محترم نظارت، جهت استحضار و اقدام

قانون موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه‌گذاری بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری چک

ماده واحده- موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه‌گذاری بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری چک مشتمل بر یک مقدمه و هجده ماده به شرح پیوست تصویب و اجازه مبادله اسناد آن داده می‌شود.
تبصره- رعایت اصول هفتاد و هفتم (۷۷)، یکصد و بیست و پنجم (۱۲۵) و یکصد و سی و نهم (۱۳۹) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران در اجرای این موافقتنامه الزامی است.

بسم الله الرحمن الرحيم

موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه‌گذاری بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری چک

مقدمه:

دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری چک که از این پس «طرفهای متعاقد» نامیده می‌شوند،
با علاقه‌مندی به تحکیم همکاری‌های اقتصادی در جهت تأمین منافع هر دو دولت،
با هدف به‌کارگیری منابع اقتصادی و امکانات بالقوه خود در امر
سرمایه‌گذاری و نیز ایجاد و حفظ شرایط مساعد برای سرمایه‌گذاری‌های اتباع
طرفهای متعاقد در قلمرو یکدیگر،
با تأیید لزوم تشویق و حمایت از سرمایه‌گذاری‌های اتباع طرفهای متعاقد
در قلمرو یکدیگر،

با آگاهی از اینکه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه‌گذاری در این موافقتنامه سبب افزایش ابتکارهای کسب و کار در این زمینه، توانمندی اقتصادی و توسعه پایدار هر دو دولت می‌گردد و در این بستر، علاقه‌مند به ترغیب اصول مسؤلیت اجتماعی شرکتها می‌باشند، و با تمایل به دستیابی به این اهداف به‌نحوی که با حمایت از سلامت، امنیت و محیط زیست و با ارتقای

حمایت از مصرف‌کننده و استانداردهای مربوط به کار سازگار باشد، به شرح زیر توافق نمودند:

ماده ۱- تعاریف

از نظر این موافقتنامه، معانی اصطلاحات به کار رفته در آن به شرح زیر خواهد بود:

- ۱- اصطلاح «سرمایه‌گذاری» عبارت از هر نوع مال یا دارایی از جمله موارد زیر است که توسط سرمایه‌گذاران یکی از طرفهای متعاقد در قلمرو و طبق قوانین و مقررات طرف متعاقد دیگر (که از این پس طرف متعاقد سرمایه‌پذیر خوانده می‌شود) به کار گرفته شود، که ویژگی‌های یک سرمایه‌گذاری، از جمله ویژگی‌هایی مانند تعهد سرمایه با سایر منابع، پیش‌بینی فایده یا سود، پذیرش خطر (ریسک) و یک دوره معین را دارا باشد:
 - الف) اموال منقول و غیرمنقول و حقوق مربوط به آنها،
 - ب) سهام یا هر نوع مشارکت در شرکتها،
 - پ) پول و یا هرگونه مطالبات قابل وصول،
 - ت) حقوق مالکیت معنوی و صنعتی از قبیل حق اختراع، حق اختراع با مدت محدود، طرحها یا نمونه‌های صنعتی، علائم و اسامی تجاری، دانش فنی، حسن شهرت تجاری و اسرار تجاری مرتبط با سرمایه‌گذاری،
 - ث) حق اکتشاف، استخراج یا بهره‌برداری از منابع طبیعی.هرگونه تغییر یا تبدیل در شکلی که دارایی‌ها سرمایه‌گذاری می‌شوند، مشروط به اینکه توسط مقام صلاحیتدار طرف متعاقد میزبان تصویب شده باشد، در ماهیت آنها به عنوان سرمایه‌گذاری تأثیر نخواهد داشت.
- ۲- اصطلاح «سرمایه‌گذاران» عبارت از اشخاص زیر است که در چهارچوب این موافقتنامه در قلمرو طرف متعاقد دیگر سرمایه‌گذاری کنند:
 - الف) اشخاص حقیقی که به موجب قوانین هر یک از طرفهای متعاقد اتباع آن طرف متعاقد به‌شمار آیند و تابعیت طرف متعاقد سرمایه‌پذیر را دارا نباشند.
 - ب) اشخاص حقوقی هر یک از طرفهای متعاقد که به موجب قوانین همان طرف متعاقد تأسیس شده و مرکز اداره و مرکز اصلی فعالیت‌های آنها در قلمرو طرف متعاقد مزبور قرار داشته باشد.

۳- اصطلاح «عواید» به معنی وجوهی است که به‌طور قانونی از سرمایه‌گذاری حاصل شده باشد از جمله سود حاصل از سرمایه‌گذاری، سود سهام، کارمزد و حق‌الامتياز.

۴- اصطلاح «قلمرو» به معنی مناطقی است که حسب میوزرد تحت حاکمیت یا صلاحیت هر یک از طرفهای متعاقد قرار دارد و شامل مناطق دریایی مربوط آنها نیز می‌شود.

ماده ۲- تشویق سرمایه‌گذاری

۱- هر یک از طرفهای متعاقد اتباع خود را به سرمایه‌گذاری در قلمرو طرف متعاقد دیگر تشویق خواهد کرد.

۲- هر یک از طرفهای متعاقد در حدود قوانین و مقررات خود زمینه مناسب را جهت جلب سرمایه‌گذاری اتباع طرف متعاقد دیگر در قلمرو خود فراهم خواهد آورد.

ماده ۳- پذیرش

۱- هر یک از طرفهای متعاقد طبق قوانین و مقررات خود نسبت به پذیرش سرمایه‌گذاری‌های اشخاص حقیقی و حقوقی طرف متعاقد دیگر در قلمرو خود اقدام خواهد کرد.

۲- هر یک از طرفهای متعاقد پس از پذیرش سرمایه‌گذاری، کلیه مجوزهایی را که طبق قوانین و مقررات خود جهت تحقق سرمایه‌گذاری مزبور لازم است اعطاء خواهد کرد.

۳- این موافقتنامه فقط در مورد سرمایه‌گذاری‌هایی اعمال خواهد شد که به تصویب مرجع صلاحیتدار طرف متعاقد سرمایه‌پذیر رسیده باشد. مرجع صلاحیتدار جمهوری اسلامی ایران سازمان سرمایه‌گذاری و کمکهای اقتصادی و فنی ایران است یا هر مرجع دیگری که جایگزین آن شود.

ماده ۴- حمایت از سرمایه‌گذاری

۱- هر طرف متعاقد نسبت به سرمایه‌گذاری‌های سرمایه‌گذاران طرف متعاقد دیگر و سرمایه‌گذاران در رابطه با سرمایه‌گذاری‌های آنها، رفتار منصفانه و حمایت و امنیت کامل را طبق بندهای (۲) تا (۴) اعمال خواهد کرد.

۲- نقض تعهد رفتار منصفانه موضوع بند (۱)، تنها در صورتی ممکن است محقق شود که اقدام یا مجموعه‌ای از اقدامات موجب موارد زیر شود:

الف) استنکاف از احقاق حق در رسیدگی‌های کیفری، مدنی یا اداری،

ب) نقض بنیادین فرآیند قانونی، از جمله نقض بنیادین شفافیت در رسیدگی‌های قضائی یا اداری،
پ) رفتار خودسرانه آشکار،

ت) تبعیض هدفمند در مورد مدیریت، فعالیت، نگهداری، استفاده، تغییر شکل، بهره‌برداری، فروش یا واگذاری سرمایه‌گذاری‌های مزبور، یا
ث) نقض تعهدات مکتوب ویژه داده‌شده به سرمایه‌گذار توسط مقام ذی‌ربط طرف متعاقد سرمایه‌پذیر.

۳- برای اطمینان بیشتر، حمایت و امنیت کامل به معنی تعهدات طرف متعاقد در رابطه با امنیت فیزیکی سرمایه‌گذاران و سرمایه‌گذاری‌ها می‌باشد.
۴- تعیین اینکه نقض مفاد دیگری از این موافقتنامه یا یک موافقتنامه بین‌المللی جداگانه صورت پذیرفته است، به معنی احراز نقض این ماده نمی‌باشد.

ماده ۵- رفتار ملی و رفتار ملل کامله‌الوداد

۱- هر طرف متعاقد در قلمرو خود نسبت به سرمایه‌گذاری‌ها و عواید سرمایه‌گذاران طرف متعاقد دیگر رفتاری را اعمال خواهد کرد که در شرایط مشابه نسبت به سرمایه‌گذاری و عواید سرمایه‌گذاران خود یا سرمایه‌گذاری و عواید سرمایه‌گذاران هر کشور ثالث در قلمرو خود، نامساعدتر نباشد؛ با در نظر گرفتن رفتار مساعدتر.

۲- هر طرف متعاقد نسبت به سرمایه‌گذاران طرف متعاقد دیگر رفتاری را اعمال خواهد کرد که در شرایط مشابه نسبت به سرمایه‌گذاران خود یا سرمایه‌گذاران هر کشور ثالث در رابطه با مدیریت، حفظ، استفاده، بهره‌مندی یا فروش سرمایه‌گذاری‌های آنها در قلمرو خود، نامساعدتر نباشد؛ با در نظر گرفتن رفتار مساعدتر.

۳- برای اطمینان بیشتر، «رفتار» موضوع بندهای (۱) و (۲) شامل تشریفات حل و فصل اختلاف سرمایه‌گذار با دولت پیش‌بینی‌شده در سایر پیمان‌های سرمایه‌گذاری بین‌المللی و موافقتنامه‌های تجاری دیگر نمی‌شود.

۴- تعهد موضوع بندهای (۱) و (۲) در مورد رفتار به‌موجب هر موافقتنامه دوجانبه یا چندجانبه بین‌المللی که پیش از تاریخ لازم‌الاجراء شدن این موافقتنامه به امضاء رسیده یا لازم‌الاجراء شده است، اعمال نخواهد شد.

۵- رفتار اعمال شده به موجب این ماده نسبت به مزایای اعطاء شده توسط یک طرف متعاقد که به موجب تعهدات آن به عنوان عضو یک اتحادیه گمرکی، اقتصادی یا پولی، بازار مشترک، منطقه آزاد تجاری یا شکل دیگری از یکپارچه سازی اقتصادی منطقه ای، اعمال نخواهد شد.

۶- مفاد این موافقتنامه به نحوی تفسیر نخواهد شد که یکی طرف متعاقد را متعهد نماید منافع قابل تعمیم هر رفتار، ترجیح یا مزیت به وسیله یک طرف متعاقد به موجب هر موافقتنامه یا ترتیبات بین المللی که به طور کلی یا عمده مربوط به مالیات می باشد را به سرمایه گذاران طرف متعاقد دیگر یا سرمایه گذاری ها یا عواید این سرمایه گذاری ها تعمیم دهد.

ماده ۶- شرایط مساعدتر

قطع نظر از شروط مقرر در این موافقتنامه، شرایط مساعدتری که میان هر یک از طرفهای متعاقد و یک سرمایه گذار طرف متعاقد دیگر مورد توافق قرار گرفته یا قرار گیرد، قابل اعمال خواهد بود.

ماده ۷- مصادره و جبران خسارت

۱- سرمایه گذاری های اشخاص حقیقی و حقوقی هر یک از طرفهای متعاقد توسط طرف متعاقد دیگر ملی، مصادره و سلب مالکیت نخواهد شد یا تحت تدابیر مشابه قرار نخواهد گرفت، مگر آنکه اقدامات مزبور برای اهداف عمومی، به موجب فرآیند قانونی، به روش غیر تبعیض آمیز انجام پذیرد و جبران خسارت مؤثر و مناسب پیش بینی شده باشد. فرآیند قانونی شامل حق بررسی فوری موضوع و ارزش گذاری سرمایه گذاری توسط مقام صلاحیتدار طرف متعاقد میزبان می باشد. مبلغ خسارت بدون تأخیر پرداخت خواهد شد و شامل هزینه های مالی محاسبه شده طبق رویه بین المللی خواهد بود.

۲- میزان جبران خسارت معادل ارزش سرمایه گذاری بلافاصله پیش از ملی شدن، مصادره یا سلب مالکیت خواهد بود.

۳- تعیین این که اقدام یا مجموعه ای از اقدامات دولت متعاقد، در یک وضعیت به خصوص، مصادره غیر مستقیم تلقی می شود یا نمی شود، مستلزم تحقیق مورد به مورد و مبتنی بر واقعیت است که موارد زیر را، در بین سایر عوامل، در نظر می گیرد:

الف) اثر اقتصادی اقدام یا مجموعه ای از اقدامات، اگر چه این واقعیت که اقدام یا مجموعه ای از اقدامات طرف متعاقد اثر نامطلوب بر

ارزش اقتصادی سرمایه‌گذاری داشته است، سبب نمی‌گردد که مصادره غیرمستقیم به وقوع پیوسته باشد،

ب) مدت اقدام یا مجموعه‌ای از اقدامات دولت متعاقد،
پ) خصوصیت اقدام یا مجموعه‌ای از اقدامات، به‌ویژه هدف و زمینه اتخاذ آنها.

۴- تدابیر متناسب غیرتبعیض‌آمیز که در پرتو عوامل فوق توسط طرف متعاقد با حسن نیت اتخاذ شده‌اند و با هدف حمایت از اهداف مشروع رفاه عمومی، مانند امنیت ملی، ثبات مالی، سلامت عمومی، ایمنی و محیط زیست طراحی و اعمال شده‌اند، به‌جز در شرایط نادر، به‌عنوان مصادره تلقی نخواهند شد.

ماده ۸- زیان‌ها

۱- سرمایه‌گذاران هر یک از طرفهای متعاقد که سرمایه‌گذاری‌های آنها به علت مناصحه مسلحانه، انقلاب، یا حالت اضطراری مشابه در قلمرو طرف متعاقد دیگر دچار خسارت شده، از رفتاری که نسبت به رفتار طرف متعاقد مزبور با سرمایه‌گذاران خود یا سرمایه‌گذاران هر کشور ثالث نامساعدتر نباشد، برخوردار خواهند بود.

۲- صرف‌نظر از بند (۱) فوق، اگر سرمایه‌گذار یک طرف متعاقد در وضعیت‌های موضوع بند (۱) در قلمرو طرف متعاقد دیگر متحمل خسارتی شود که ناشی از موارد زیر باشد:

الف) ضبط سرمایه‌گذاری او یا قسمتی از آن توسط نیروها یا مقامات طرف متعاقد اخیرالذکر، یا

ب) تخریب سرمایه‌گذاری او یا قسمتی از آن توسط نیروها یا مقامات طرف متعاقد اخیرالذکر، که ناشی از ضرورت موقعیت نباشد.

سرمایه‌گذار، مشمول اعاده مال یا پرداخت خسارت از سوی طرف متعاقد اخیرالذکر خواهد شد که در هر صورت سریع، مناسب و مؤثر و بدون تأخیر غیرموجه خواهد بود.

ماده ۹- بازگشت و انتقال سرمایه

۱- بدون لطمه به اقدامات اتحادیه گمرکی، اقتصادی یا پولی، بازار مشترک، منطقه آزاد تجاری یا شکل دیگر یکپارچگی منطقه‌ای اقتصادی که یک طرف متعاقد عضو آن است، طرفهای متعاقد طبق قوانین و مقررات خود در مورد انتقال پرداخت‌های مربوط به سرمایه‌گذاری و عواید اطمینان

شماره: ۳۷۶۳۳۳۶۶

تاریخ: ۱۳۹۸.۰۴.۲۵

پوسته:

خواهند داد. انتقال به ارزی که آزادانه قابل تبدیل باشد، بدون هیچ محدودیت و تأخیر غیرموجه صورت خواهد گرفت. این انتقال با پیوسته شامل موارد زیر خواهد بود، اگر چه به آنها منحصراً نمی‌شود:

(الف) سرمایه و مبالغ اضافی برای حفظ یا افزایش سرمایه‌گذاری؛

(ب) سود، هزینه‌های مالی، سود سهام و سایر درآمدهای جاری؛

(پ) وجوه بازپرداخت وامها؛

(ت) حق امتیازها یا حق الزحمه‌ها؛

(ث) مبالغ حاصل از فروش یا تصفیه از سرمایه‌گذاری؛

(ج) هرگونه وجوه پرداختی ناشی از جبران خسارت به موجب مواد (۷) یا (۸)؛

(چ) درآمد کارکنان خارجی که در ارتباط با سرمایه‌گذاری در قلمرو طرف متعاقد میزبان استخدام شده‌اند و پروانه کار مرتبط با آن سرمایه‌گذاری در قلمرو طرف متعاقد سرمایه‌پذیر را دارا می‌باشند.

۲- از نظر این موافقتنامه، نرخ تسعیر، نرخ راجع بر اساس مقررات حاکم نرخ تسعیر در زمان انتقال خواهد بود، مگر آنکه به‌نص دیگری توافق شده باشد.

۳- چنانچه انتقال موضوع بند (۱) در مدتی که به‌طور معمول برای تکمیل انتقال لازم است انجام پذیرد، چنین تلقی می‌شود که انتقال بدون تأخیر غیرموجه انجام شده است، مگر آنکه به‌نص دیگری بین سرمایه‌گذار و نهاد مالی سرمایه‌گذار توافق شده باشد.

۴- هیچ‌یک از مفاد این موافقتنامه به‌گونه‌ای تفسیر نخواهد شد که یک طرف متعاقد را در شرایط استثنائی، چنانچه با توجه به پرداخت‌ها و جریان سرمایه، مشکلات جدی‌تر از پرداخت یا خطر آن را تجربه کند، از ایجاد و حفظ اقداماتی که انتقال را محدود می‌کند، باز دارد، مشروط بر اینکه محدودیت‌های مزبور عدلانه باشند، خودسرانه و یا به‌طور غیرمتصفانه تبعیض‌آمیز نباشند، مدت زمان محدود داشته باشند، با حسن نیت وضع شده باشند و از آنچه برای اصلاح وضعیت تراز پرداخت لازم است، فراتر نروند.

۵- یک طرف متعاقد نمی‌تواند با اصرار اقدامات متصفانه، غیرتبعیض‌آمیز و با حسن نیت به‌منظور تضمین پیروی سرمایه‌گذار از قوانین و مقررات طرف متعاقدی که در قلمرو آن سرمایه‌گذاری انجام پذیرفته است در ارتباط با موارد زیر انتقال را به تأخیر اندازد یا از آن جلوگیری کند:

الف) پرداخت مالیات و عوارض،
ب) رویه‌های ورشکستگی یا تصفیه، از جمله اقدامات مربوط به دوره وصول و ورشکستگی یا حمایت از حقوق اعتباردهندگان،
پ) جرائم کیفری یا جزائی،
ت) تضمین پیروی از دستورات یا احکام دادگاهها یا دیوان‌های طرف متعاهدی که در قلمرو آن سرمایه‌گذاری انجام شده است.
این اقدامات و اجرای آنها به‌عنوان وسیله‌ای برای اجتناب از تکالیف و تعهدات طرف متعاهد به‌موجب این موافقتنامه استفاده نخواهد شد.

ماده ۱۰- جانشینی

هرگاه یکی از طرفهای متعاهد یا نماینده تعیین‌شده توسط آن در چهارچوب یک نظام حقوقی متعاقب پرداختی که به‌موجب یک قرارداد بیمه یا تضمین خطرات غیرتجاری به‌عمل آورده جانشین سرمایه‌گذار شود:
الف) جانشینی مزبور توسط طرف متعاهد دیگر معتبر شناخته خواهد شد،

ب) جانشین مستحق حقوقی بیش از آنچه سرمایه‌گذار استحقاق آن را داشته است، نخواهد بود،

پ) اختلافات میان جانشین و طرف متعاهد سرمایه‌پذیر طبق ماده (۱۱) این موافقتنامه حل و فصل خواهد شد.

ماده ۱۱- حل و فصل اختلاف‌های میان یک طرف متعاهد و سرمایه‌گذار (سرمایه‌گذاران) طرف متعاهد دیگر

۱- چنانچه اختلافی میان طرف متعاهد سرمایه‌پذیر و یک یا چند سرمایه‌گذار طرف متعاهد دیگر درباره یک سرمایه‌گذاری بروز کند، طرف متعاهد سرمایه‌پذیر و سرمایه‌گذار (سرمایه‌گذاران) مزبور در ابتدا تلاش خواهند کرد که اختلاف را از طریق مذاکره و مشاوره و به‌صورت دوستانه حل و فصل کنند.

۲- چنانچه طرف متعاهد سرمایه‌پذیر و سرمایه‌گذار (سرمایه‌گذاران) مزبور نتوانند ظرف مدت شش‌ماه از تاریخ ابلاغ ادعا به دیگری به توافق برسند، هر یک از آنها می‌تواند اختلاف را در دادگاههای صالح طرف متعاهد سرمایه‌پذیر مطرح یا ضمن رعایت قوانین و مقررات مربوط خود به یک هیأت داور سه نفره به‌شرح مندرج در بند (۵) زیر ارجاع کند.

۳- هر اختلافی که ابتدا در دادگاههای صالح طرف متعاقد سرمایه پذیر اقامه شود، تا زمانی که در دست رسیدگی است جز با توافق طرفها نمی تواند به داوری ارجاع شود و در صورتی که منتهی بیه صدور حکم قطعی شود قابل ارجاع به داوری نخواهد بود.

۴- هر اختلافی که به داوری ارجاع شود، از صلاحیت دادگاههای داخلی مستثنی خواهد بود. با این وجود مفاد این بند مانع از آن نخواهد بود که محکوم له حکم داوری برای اجرای آن به دادگاههای داخلی مراجعه کند.

۵- طرف متعاقد سرمایه پذیر یا سرمایه گذار (سرمایه گذاران) طرف متعاقد دیگر هر کدام که بخواهد اختلافی را به داوری ارجاع کند، باید ضمن ارسال اطلاعیه کتبی برای دیگری، داور منتخب خود را به ترتیب زیر انتخاب نماید:

الف) قواعد داوری آنسترال، یا

ب) اگر سرمایه گذار و طرف متعاقد میزبان توافق نمایند، به هر نهاد داوری دیگر.

۶- تصمیمات هیأت داوری برای طرفها، نهائی و لازم الاتباع خواهد بود.

۷- در مورد هر جریان رسیدگی داوری بین المللی که به موجب این موافقتنامه علیه جمهوری چک مطرح می شود، قواعد آنسترال در زمینه شفافیت در داوری مبتنی بر معاهده بین سرمایه گذار و دولت اعمال خواهد شد. جمهوری اسلامی ایران می تواند اعمال قواعد آنسترال در زمینه شفافیت در داوری مبتنی بر معاهده بین سرمایه گذار و دولت را در مورد هر جریان رسیدگی داوری بین المللی که به موجب این موافقتنامه علیه جمهوری اسلامی ایران مطرح می شود را بررسی نماید.

۸- اگر از تاریخی که سرمایه گذار برای اولین بار از نقض ادعایی به موجب ماده (۳) تا (۸) مبنی بر اینکه سرمایه گذار دچار ضرر و زیان شده است، مطلع شد یا باید مطلع می شد، بیش از سه سال گذشته باشد، هیچ دعوی برای حل و فصل براساس بند (۲) ارجاع نخواهد شد.

۹- داوری براساس قانون با توجه به منابع حقوق به ترتیب زیر تصمیم گیری خواهد نمود:

الف) مفاد این موافقتنامه، به نحوی که طبق کنوانسیون حقوق معاهدات وین تفسیر می گردد،

ب) سایر قواعد حاکم حقوق بین الملل.

۱۰- دیوان در مورد خسارات تنبیهی حکم صادر نخواهد نمود.

۱۱- دیوان دستور خواهد داد که هزینه‌های جریان رسیدگی از جمله هزینه‌های متعارف دستکاری و نمایندگی حقوقی، برعهده طرف بازنده اختلاف باشد. در موارد استثناء، دیوان با توجه به شرایط پرونده چنانچه مناسب‌تر تشخیص دهد، هزینه‌ها را بین طرفهای اختلاف تقسیم خواهد نمود.

ماده ۱۲- حل و فصل اختلاف‌های بین طرفهای متعاقد

۱- کلیه اختلاف‌های بین طرفهای متعاقد ناشی از اجراء یا تفسیر این موافقتنامه، ابتدا از طریق مذاکره و به‌طور دوستانه حل و فصل خواهد شد. در صورت عدم توافق، هر یک از طرفهای متعاقد می‌تواند با رعایت قوانین و مقررات مربوط خود، ضمن ارسال اطلاعیه‌ای برای طرف متعاقد دیگر، موضوع را به یک هیأت داور سه نفره مرکب از دو داور منتخب طرفهای متعاقد و یک سرداور ارجاع نماید.

در صورت ارجاع امر به هیأت داور، هر یک از طرفهای متعاقد ظرف مدت شصت روز از تاریخ دریافت اطلاعیه نسبت به انتخاب یک داور اقدام می‌کند و داوران منتخب طرفهای متعاقد ظرف مدت شصت روز از تاریخ آخرین انتخاب، سرداور را تعیین خواهند کرد. چنانچه هر یک از طرفهای متعاقد ظرف مدت مقرر داور خود را تعیین نکند یا داوران منتخب ظرف مدت مذکور در مورد انتخاب سرداور به توافق نرسند، هر یک از طرفهای متعاقد می‌تواند از رئیس دیوان بین‌المللی دادگستری بخواهد که حسب مورد داور طرف ممتنع یا سرداور را تعیین نماید. سرداور باید در هر صورت تابعیت کشوری را دارا باشد که در زمان انتخاب با طرفهای متعاقد روابط سیاسی دارد.

۲- در مواردی که سرداور باید توسط رئیس دیوان بین‌المللی دادگستری تعیین شود چنانچه رئیس دیوان بین‌المللی دادگستری از انجام وظیفه معذور یا تبعه یکی از طرفهای متعاقد باشد، انتصاب توسط معاون رئیس بین‌المللی دادگستری انجام خواهد شد و چنانچه معاون رئیس نیز از انجام وظیفه مذکور معذور یا تبعه یکی از طرفهای متعاقد باشد این انتصاب توسط عضو ارشد دیوان که تابعیت هیچ‌یک از طرفهای متعاقد را نداشته باشد انجام خواهد شد.

۳- هیأت داورى با توجه به سایر مواردی که طرفهای متعاقد توافق نموده‌اند آیین و محل داورى را تعیین خواهد نمود.

۴- دیوان داورى بر مبنای اکثریت آراء تصمیم‌گیری خواهد نمود. این تصمیم نهائی و لازم‌الاتباع خواهد بود. هر طرف متعاقد هزینه داور و نماینده خود در جریان رسیدگی داورى را بر عهده خواهد داشت. هزینه سرداور و سایر هزینه‌ها به‌طور مساوی برعهده هر دو طرف متعاقد خواهد بود. دیوان داورى رویه خود را تعیین خواهد نمود.

ماده ۱۳- استثنائات

۱- با رعایت این الزام که اقدامات زیر به‌نحوى اعمال نشوند که در جایی که شرایط مشابه حاکم است موجب تبعیض خودسرانه یا غیرقابل توجیه علیه سرمایه‌گذاران طرف متعاقد دیگر نشود، هیچ‌یک از مفاد این موافقتنامه نباید به‌گونه‌ای تعبیر شود که موجب جلوگیری از اتخاذ یا انجام اقدامات زیر توسط یک طرف متعاقد شود:

الف) ضروری برای حمایت از اخلاق عمومی یا حفظ نظم عمومی؛ این استثنائات تنها وقتی می‌تواند مورد استناد واقع شود که تهدیدی واقعی و به اندازه کافی جدی متوجه یکی از منافع حیاتی جامعه باشد،

ب) ضروری برای حمایت از حیات یا سلامت انسان، حیوان یا گیاه،

پ) ضروری برای تضمین رعایت قوانین یا مقرراتی که با مفاد این موافقتنامه از جمله در رابطه با موارد زیر، ناسازگار نیستند:

(۱) جلوگیری از اعمال فریبکارانه و متقلبانه یا پرداختن به آثار قصور در مورد یک قرارداد،

(۲) حمایت از حریم خصوصی افراد درخصوص پردازش و انتشار داده‌های شخصی و حمایت از محرمانه بودن سوابق و حساب‌های شخصی،

(۳) ایمنی.

۲- هیچ‌یک از مفاد این موافقتنامه مانع طرف متعاقد برای اتخاذ یا حفظ اقدامات متعارف به دلایل احتیاطی از جمله موارد زیر نخواهد شد:

الف) حمایت از سرمایه‌گذاران، سپرده‌گذاران، بیمه‌گذاران، بیمه‌گرها همچنین شرکت‌کنندگان در بازار مالی یا اشخاصی که بیک مؤسسه مالی به آنها تعهد امانی دارند،

ب) حفظ ایمنی، صحت و یکپارچگی یا مسؤلیت مالی مؤسسات مالی،

پ) تضمین یکپارچگی و ثبات نظام مالی طرف متعاقد. -
۳- این موافقتنامه بدون لطمه به تعهدات طرفهای متعاقد ناشی از عضویت یا مشارکت آنها در هر اتحادیه گمرکی، اتحادیه اقتصادی، موافقتنامه یکپارچه‌سازی اقتصادی منطقه‌ای، یا موافقتنامه بین‌المللی مشابه فعلی یا آتی مانند اتحادیه اروپا اعمال خواهد شد.

ماده ۱۴- اقدامات سرمایه‌گذاری و مقرراتی

۱- هیچ‌یک از مفاد این موافقتنامه به‌نحوی تعبیر نخواهد شد که بر حق طرفهای متعاقد برای وضع مقررات در قلمروی خود از طریق اقدامات لازم برای دستیابی به اهداف سیاست‌گذاری مشروع از قبیل حمایت از سلامت عمومی، ایمنی، محیط زیست یا اخلاق عمومی، حمایت اجتماعی یا حمایت از مصرف‌کننده یا تشویق و حمایت از تنوع فرهنگی تأثیر بگذارد.
۲- برای اطمینان بیشتر، مفاد این موافقتنامه به‌عنوان تعهدی برای یک طرف متعاقد مبنی بر عدم تغییر چهارچوب قانون و مقررات تفسیر نخواهد شد، از جمله به‌نحوی که به‌طور منفی عملیات سرمایه‌گذاری یا انتظارات سرمایه‌گذار برای کسب سود را تحت تأثیر قرار دهد.

ماده ۱۵- منافع مهم امنیتی

۱- هیچ‌یک از مفاد این موافقتنامه به‌نحوی تعبیر نخواهد شد که مانع از انجام هر اقدام مناسبی توسط هر طرف متعاقد شود که آن را برای حمایت از منافع مهم امنیتی خود در موارد زیر ضروری می‌داند:

الف) در ارتباط با جرائم کیفری یا جزائی،

ب) در ارتباط با قاچاق سلاح، مهمات و انجام کارهای جنگی و دادوستد سایر کالاها، مواد، خدمات و فناوری که به‌طور مستقیم یا غیرمستقیم به‌منظور تأمین تأسیسات نظامی یا امنیتی دیگر به‌کار برده می‌شود،

پ) اقدامات اتخاذشده در زمان جنگ یا دیگر حالت‌های اضطراری در روابط بین‌الملل،

ت) اجرای سیاست‌های ملی یا موافقتنامه بین‌المللی در ارتباط با عدم گسترش تسلیحات هسته‌ای یا سایر ابزار انفجاری هسته‌ای، یا
ث) در انجام تعهدات خود به موجب منشور ملل متحد به منظور حفظ صلح و امنیت بین‌المللی.

۲- منافع مهم امنیتی یک طرف متعاقد ممکن است شامل منافع ناشی از عضویت آن در یک اتحادیه گمرکی، اقتصادی یا پولی، بازار مشترک، منطقه آزاد تجاری یا شکل دیگر یکپارچگی اقتصادی منطقه‌ای باشد.

ماده ۱۶- منع برخورداری از منافع

منافع این موافقتنامه نسبت به سرمایه‌گذار طرف متعاقد مبدأ که شخص حقوقی طرف متعاقد مبدأ است و سرمایه‌گذاری‌های آن سرمایه‌گذار منع خواهد شد، چنانچه اشخاص حقیقی یا حقوقی یک طرف غیرمتعاقد، مالک یا کنترل‌کننده سرمایه‌گذاری مزبور یا بخشی از آن باشند و طرف متعاقد میزبان:

الف) با طرف غیرمتعاقد عمداً روابط سیاسی نداشته باشد، یا
ب) در مورد طرف غیرمتعاقد یا شخص حقیقی یا حقوقی طرف غیرمتعاقد اقداماتی را اتخاذ یا برقرار نماید که داد و ستد با چنین شخص حقیقی یا حقوقی را منع کند یا چنانچه منافع این موافقتنامه داده شود، نقض یا نادیده گرفتن اقدامات مذکور باشد.

ماده ۱۷- لازم‌الاجراء شدن، مدت و فسخ

۱- طرفهای متعاقد یکدیگر را از طریق مجاری دیپلماتیک از انجام تشریفات داخلی مربوط خود که برای لازم‌الاجراء شدن این موافقتنامه ضروری است، مطلع خواهند نمود.

۲- این موافقتنامه در سی‌امین روز پس از تاریخ دریافت اطلاعیه مؤخر هریک از طرفهای متعاقد به طرف متعاقد دیگر مبنی بر تکمیل تشریفات ضروری برای لازم‌الاجراء شدن این موافقتنامه، برای مدت ده سال لازم‌الاجراء خواهد شد. پس از این دوره، این موافقتنامه همچنان معتبر خواهد ماند، مگر آنکه یکی از طرفهای متعاقد فسخ آن را به‌طور کتبی به اطلاع طرف متعاقد دیگر برساند. در این صورت، موافقتنامه یکصد و هشتاد روز پس از دوره زمانی مذکور فسخ شده تلقی می‌گردد.

۳- پس از فسخ این موافقتنامه، مفاد آن در مورد سرمایه‌گذاری‌های مشمول این موافقتنامه برای یک دوره اضافی ده ساله مجری خواهد بود.

۴- به محض لازم الاجراء شدن یک موافقتنامه بین المللی بین طرفهای متعاقد که در آن، دیوان چندجانبه سرمایه گذاری و یا سازوکار چندجانبه فرجام خواهی برای اختلافها به موجب این موافقتنامه پیش بینی شده باشد، بخشهای مرتبط در این موافقتنامه، اعمال نخواهند شد.

ماده ۱۸- زبان و تعداد متون

این موافقتنامه در دو نسخه به زبانهای فارسی، چک و انگلیسی تنظیم شده و همه متون از اعتبار یکسان برخوردار میباشند. در صورت اختلاف در تفسیر، متن انگلیسی ملاک خواهد بود.

این موافقتنامه در تهران در تاریخ ۲۷ آذرماه سال ۱۳۹۶ (هجری شمسی) مطابق با ۱۸ دسامبر ۲۰۱۷ میلادی به امضاء نمایندگان دولت های جمهوری اسلامی ایران و جمهوری چک رسید.

از طرف	از طرف
دولت جمهوری چک	دولت جمهوری اسلامی ایران
اسواتوپلوک چومیا	محمد خزاعی
نماینده تامالاختیار و سفیر فوق العاده جمهوری چک در جمهوری اسلامی ایران	معاون وزیر امور اقتصادی و دارایی و رئیس کل سازمان سرمایه گذاری و کمکهای اقتصادی و فنی ایران

قانون فوق مشتمل بر ماده واحده و یک تبصره منضم به متن موافقتنامه، شامل مقدمه و هجده ماده در جلسه علنی روز دوشنبه مورخ سوم تیرماه یکهزار و سیصد و نود و هشت مجلس شورای اسلامی تصویب شد و در تاریخ ۱۳۹۸/۴/۱۹ به تأیید شورای نگهبان رسید.ع

الله
علی لاریجانی